

- I. Harta transpunerii Directivei CSRD și fundamentele asigurării de sustenabilitate (Accountacy Europe).**
- II. Reducerea raportărilor pentru companii – parte a strategiei Comisiei Europene de creștere a competitivității. Reglementarea Omnibus (anunțată) și implicațiile pentru CSRD.**
- III. Studii: Majoritatea companiilor mari sunt pregătite pentru noile cerințe privind durabilitatea.**

*

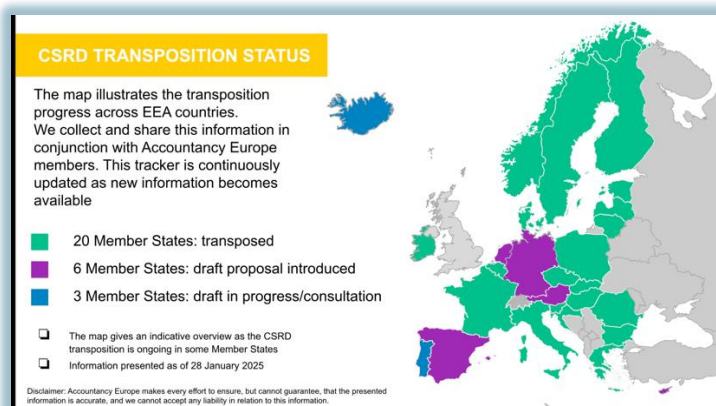
* * *

I. Harta transpunerii Directivei CSRD și fundamentele asigurării de sustenabilitate (Accountacy Europe).

Directiva CSRD, intrată în vigoare în ianuarie 2023, obligă, la nivel european, companiile care intră sub incidența ei (aproximativ 42.500 la nivelul Uniunii Europene) să realizeze raportări de sustenabilitate și să ofere garanții în privința acurateței acestor date, prin asigurări de sustenabilitate.

Primul val de raportări pentru o parte din companiile care intră sub incidența noii Directive va fi anul în 2025, pe baza datelor înregistrate de acestea în 2024.

Pe baza datelor colectate de la membrii, Accountacy Europe monitorizează progresul transpunerii Directivei. Harta este disponibilă aici. Conform datelor disponibile până la 28 ianuarie 2025, 20 de state (printre care și România) au transpus Directiva, șase au formulat legislația de transpunere, iar trei dintre state se află în etapa de consultări.

În România, transpunerea s-a făcut prin:

- [Ordinul Ministerului Finanțelor nr. 85/12 ianuarie 2024](#);
- OUG nr. [137/3 decembrie 2024](#)

Instrumentul cuprinde informații comparative despre datele de transpunere, legislația de fiecărui stat, o evaluare a numărului de companii care vor face raportări (unde sunt disponibile datele), sancțiuni, obligațiile în ceea ce privește asigurările de sustenabilitate, entitățile care supraveghează practicile de asigurare și standardele de asigurare care vor fi folosite **înainte** ca Uniunea Europeană să adopte standarde pentru o asigurare limitată.

La nivelul României încă nu a fost esimat de către Ministerul Finanțelor numărul de companii care sunt obligate să facă raportări de sustenabilitate începând din 2025, dar Harta Transpunerii (Accountancy Europe) oferă date disponibile din partea câtorva state. Spre exemplu, în Bulgaria (800), Belgia (2.380 pentru 2024 și 2.500 pentru 2025), Croația (520), Cehia (2.000), Franța (4.500), Ungaria (429), Suedia (1.600-2.000 companii mari, 100 IMM-uri listate, 140 de instituții financiare), etc.

Numărul estimat de companii care au obligația raportărilor și asigurărilor de sustenabilitate este important, dar în fapt, efectul este mai larg.

Acesta se extinde asupra mult mai multor companii din economie (nu doar cele din „primul val”) întrucât, raportările de sustenabilitate ale companiilor raportoare depinde direct de sustenabilitatea companiilor de pe lanțul de furnizori și prin urmare, aceste companii ar putea la rândul lor să „încurajeze” o anumită asigurare a respectării principiilor de durabilitate în rândul mult mai multor companii mai mici, pentru a continua să rămână în lanțul lor de producție.

Principii fundamentale privind asigurarea raportărilor privind sustenabilitatea

Accountancy Europe a realizat și publicat un ghid al întrebărilor frecvente ([disponibil aici](#)) sub forma unor principii fundamentale privind asigurarea raportărilor de sustenabilitate.

Sintetic, Directiva obligă companiile să prezinte informații privind durabilitatea în raportul lor de gestiune, în conformitate cu Standardele europene de raportare privind durabilitatea (ESRS) și să le înregistreze într-un format digital care poate fi citit automat. Scopul este de a crește responsabilitatea companiilor, dar și de a permite părților interesate, inclusiv investitorilor, consumatorilor și factorilor de

decizie politică, să ia decizii în cunoștință de cauză care să promoveze un viitor mai ecologic și mai durabil.

CSRD sporește fiabilitatea informațiilor raportate privind durabilitatea inclusiv prin introducerea unei cerințe de asigurare la nivelul UE pentru obținerea unei asigurări limitate cu privire la raportarea privind sustenabilitatea începând din 2025 pentru raportarea ESRS 2024.

Ghidul Accountancy Europe oferă răspunsuri la întrebări frecvente privind asigurarea raportării privind sustenabilitatea și este structurat în două părți: i) concepte-cheie ale asigurării raportării privind sustenabilitatea și ii) cadrul de reglementare al UE. Răspunsurile nu sunt menite să ofere o explicație tehnică detaliată, ci mai degrabă sunt formulate într-o versiune simplificată.

Răspunsurile acoperă o plajă largă de întrebări cheie în privința asigurărilor de sustenabilitate, spre exemplu de la ce reprezintă acest raport până la tipurile de concluzii care pot fi formulate în urma realizării asigurării de sustenabilitate. Pe acestea din urmă le includem mai jos, cu titlu de exemplu, [documentul integral fiind disponibil aici](#).

Așadar, în privința concluziilor, documentul diferențiază între:

- **concluzie nemodificată:** într-un angajament de asigurare limitată, o concluzie nemodificată este emisă atunci când practicianul în audit nu a identificat niciun aspect care l-ar putea determina să creadă că informațiile privind durabilitatea sunt eronate. Acest tip de concluzie este denumit și concluzie curată, pozitivă sau fără rezerve.

Practicianul poate formula o concluzie modificată, în următoarele circumstanțe:

- **dezmințire a concluziei** (*eng. Disclaimer of conclusion*): atunci când practicianul nu poate obține dovezi suficiente din cauza, de exemplu, a limitării domeniului de aplicare, iar efectele (potențiale) ale problemei sunt semnificative;
- **concluzie negativă:** atunci când informațiile privind durabilitatea sunt denaturate în mod semnificativ, iar efectele (potențiale) ale problemei sunt semnificative;
- **concluzie cu rezerve:** atunci când există fie o limitare a domeniului de aplicare, fie denaturări semnificative, dar efectele (potențiale) ale problemei nu sunt considerate semnificative

*

* * *

II. Reducerea raportărilor pentru companii – parte a strategiei Comisiei Europene de creștere a competitivității. Reglementarea OMNIBUS și implicații CSRD.

Pe 26 februarie 2025, se așteaptă „o propunere omnibus” din partea Comisiei Europene, în scopul creșterii competitivității Europei și reducerii sarcinilor administrative și de raportare. Această propunere urmărește să reducă simultan cerințele administrative pentru întreprinderi în mai multe domenii de politică ale UE.

Accountancy Europe a emis un [set de recomandări](#) care să fie avut în vedere în ceea ce privește propunerea omnibus. Recomandările specifice privesc în principal „triunghiul”:

- i) Directiva privind raportarea privind durabilitatea întreprinderilor (CSRD);
- ii) Directiva privind obligația de diligență privind durabilitatea întreprinderilor (CSDDD) și
- iii) iii) taxonomia UE.

„Deși susținem, în principiu, obiectivul de reducere a poverii, suntem îngrijorați de faptul că acest pachet general, cu calendarul său strâns, ar putea implica modificări legislative fără timp suficient pentru consultarea semnificativă a părților interesate sau pentru a învăța din punerea în aplicare practică.” arată Accountancy Europe.

„CSRD este încă în curs de implementare de către companii și de transpunere de către statele membre. Modificarea atât de rapidă a cerințelor ar putea introduce incertitudini inutile, ar putea impune sarcini suplimentare companiilor care deja se străduiesc să se conformeze și ar putea submina încrederea în legislația UE. Mulți actori din ecosistemul de raportare se pot întreba, în mod rezonabil, de ce ar trebui să investească timp și resurse în pregătirea pentru conformare și modificări legislative, în condițiile în care UE poate oricum să revizuiască cerințele în ultimul moment.”

În linie cu avertismentul Accountancy Europe este și cel al [peste 200 de companii din sectorul financiar](#), care gestionează active de peste 6.600 miliarde de dolari la

nivel global și care susțin că: „Redeschiderea integrală a acestor reglementări riscă să creeze incertitudine în materie de reglementare și ar putea, în cele din urmă, să pună în pericol obiectivul Comisiei de a reorienta capitalul în sprijinul Green Deal european”.

În favoarea modificării Directivei s-a pronunțat ferm Franța (stat care a fost primul care a transpus Directiva, în decembrie 2023). În esență, Franța a solicitat amânarea pe termen nelimitat a Directivei CSDDD și amânarea cu doi ani a aplicării Directivei CSRD.

Grupul ERT (European Roundtable for Industry), un influent grup de lobby european și care înglobează companii cu o cifră cumulată de afaceri de 2.000 de miliarde de euro, cu peste cinci milioane de salariați la nivel global, a publicat o luare de poziție în vederea reducerii obligațiilor de rapoarte, prin reglementarea omnibus.

În esență, grupul solicită:

- Complexitatea generală a raportării trebuie redusă, iar cerințele trebuie simplificate și reduse în conformitate cu obiectivul Comisiei de a reduce obligațiilor de raportare ale întreprinderilor din UE cu 25%. Cerințele de prezentare a informațiilor ar trebui să se concentreze mai mult pe măsurători și informații utilizate efectiv de investitori atunci când iau decizii de investiții majore, ținând seama în același timp de nevoile de informare ale altor părților interesate.
- termene realiste pentru punerea în aplicare a noilor cerințe juridice. Companiile din UE ar trebui să aibă la dispoziție un termen de cel puțin 24 de luni de la publicarea versiunii finale (nu a proiectului) a unui act juridic. Termenul de 2 ani ar trebui să permită autorităților de supraveghere și auditorilor să cadă de acord și să definească condițiile pentru audituri, dar și să construiască capacitățile necesare

Grupul arată că: „există prea multe definiții și termeni complecși și, în general, vagi, precum și cerințe neclare de raportare și cerințele de publicare. Ca urmare, societățile, furnizorii de asigurări și organismele de supraveghere se luptă să interpreteze, să implementeze, să auditeze și să aplice aceste acte legislative. Interpretările divergente ale cerințelor legale reduc considerabil comparabilitatea informațiilor publicate - subminând astfel unul dintre obiectivele-cheie ale actelor legislative.”

*

* * *

III. Studii: Majoritatea companiilor mari sunt pregătite pentru noile cerințe privind durabilitatea.

Raportarea privind durabilitatea a devenit parte a activității obișnuite pentru aproape toate cele mai mari 250 de companii din lume și pentru o mare majoritate a primelor 100 de companii din fiecare țară, teritoriu sau jurisdicție, arată cel mai recent [studiu privind raportarea dezvoltării durabile \(2024\)](#).

Studiul analizează raportările de sustenabilitate pentru 5.800 de companii, din 58 de state și identifică mai multe tendințe majore, în cadrul companiilor mari. Spre exemplu:

- raportarea privind durabilitatea și stabilirea obiectivelor privind emisiile de dioxid de carbon au devenit parte din activitatea curentă;
- unele întreprinderi și-au schimbat deja practicile înainte de trecerea la raportarea obligatorie privind durabilitatea în temeiul CSRD a UE;
- jumătate dintre cele mai mari întreprinderi utilizează în prezent principiul dublei materialități, impus de CSRD;
- în ciuda evoluției către raportarea obligatorie, orientările și standardele voluntare rămân utilizate pe scară largă.

Un alt studiu, [CSRD Reporting](#), care se axează pe experiența, opiniile și așteptările împărtășite de directorii financiari cu privire la Directiva CSRD, prezintă răspunsurile celor chestionați la întrebarea: „Ați selectat un auditor pentru raportările de sustenabilitate”? Răspunsurile au fost evaluate în funcție și de parcurgerea (deja) a procesului de evaluare a dublei materialități.

În general, companiile care au finalizat deja procesul de evaluare a dublei materialități au selectat, de asemenea, și un auditor, în timp ce companiile care nu au finalizat procesul nu au numit un auditor.

Ca aspect particular, 73% dintre societățile care au realizat dubla materialitate cu ajutor extern au selectat și un auditor. Dar în total, ceva mai puțin de jumătate dintre toți respondenții au declarat că societățile lor au un auditor, iar dacă îl au, aproape întotdeauna este același cu cel care auditează raportul financiar. Mai

puțin de 40% dintre companiile intervievate nu au încă un auditor pentru asigurarea rapoartelor de sustenabilitate.

Potrivit concluziilor studiului, entitățile tind să prefere firmele care le auditează situațiile financiare atunci când aleg un auditor pentru rapoartele lor privind durabilitatea.